

REINE BRYNOLFFSSON, utbildades vid Scenskolan i Malmö 1976–79 och HB-studion i New York, varefter han engagerades vid Atelierteatern i Göteborg, New Conservatory Theatre i New York och Göteborgs Stadsteater.

1991 kom Reine Brynolfsson till Dramaten där han sedan dess gestaltat bl.a. Eugene Jr i Lars Noréns *Och ge oss skuggorna* (1991, regi Björn Melander), Lucio i Shakespears *Lika för lika* (1993, regi Lennart Hjulström), Autolykos i Shakespears *Vintersagan* (1994, regi Ingmar Bergman), Leroy Hamilton i Millers *Den siste yankeen* (1996, regi Björn Melander), Tonino och Zanetto i Goldonis *Tvillingarna i Venedig* (1996, regi Agneta Ehrensverd), Trofimov i Tjehovs *Körsbärsträdgården* (1997, regi Peter Langdal), Richard III i Shakespears *Det blodiga parlamentet* (2000, regi Stein Winge), Robert i Joe Penhalls *En blå apelsin* (2001, regi Stefan Larsson) och Maurice i *Rus* (2002, regi Stefan Larsson).

Reine Brynolfsson har också medverkat i en rad TV-föreställningar, som Lars Noréns *Natten är dagens mor* och *Kaos är granne med Gud* (regi Björn Melander), *Hammarkullen* (regi Agneta Fagerström), samt filmer som *Ormens väg på hälleberget* (regi Bo Widerberg), *Black Jack* och *Änglagård* (regi Colin Nutley), *Jerusalem* och *Les Misérables* (regi Bille August), Lennart Hjulströms *Rusar i hans famn* och Kjell Sundvalls *Sista kontraktet*.

Kommande engagemang omfattar roller i bl a Colin Nutleys film *Paradiset* samt Lars Noréns *Detaljer* (regi Eva Dahlman) på Dramaten.

Foto: Roger Strömberg/Danneman

Foto: Helen Jahren

HELEN JAHREN, är en av de mest framstående solisterna på sitt instrument idag. Hon är välkänd från talrika framträdanden över hela världen, och har samarbetat med många stora dirigenter som Gennady Rozhdestvensky, Esa-Pekka Salonen, och Neeme Järvi. Hennes repertoar spänner över alla betydande verk från barocken till vår egen tid, och hon har dessutom fått ett femtiotal verk skrivna direkt för sig av tonsättare som Erik Bergman, Sven-David Sandström, Jouni Kaipainen och Poul Ruders. Helen Jahren har erhållit många internationella och inhemska priser och utmärkelser – från 1:a pris i Jeunesses Musicales internationella oboetävling i Belgrad 1981 till Expressens musikpris 'Spelmannen 2000'. Helen Jahres många inspelningar på CD omfattar solistiska verk från Mozart till nutida tonsättare på skivbolag som BIS, Ondine, Caprice, Phono Suecia, Aurora och MAP. 1986 och 1987 vann hon Svenska Fonogrampriset, 1987 Grammis och samma år blev hon nominerad till The International Record Critic's Award. Helen Jahren är lärare i oboe vid Det Fynske Musikkonservatorium i Odense, och har givit talrika masterclasses runt om i världen. 1998 utnämndes hon till ledamot i Kungliga Musikaliska Akademien.

BOKAS HOS:

Svensk Konsertdirektion AB
Box 5076, 402 22 Göteborg
Tel 031-830095, info@loddningkonsert.se

eller direkt hos

Helen Jahren

Vänskapsvägen 49, 112 65 Stockholm

Tel/fax 08-663 95 92, Mobil 070-624 80 54

helen.jahren@privat.utfors.se, www.helenjahren.just.nu

MIRAKULÖSA METAMORFOSER

Reine Brynolfsson
RECITATION

Helen Jahren
OBOE

Bloddrypande berättelser med sörjande mödrar, flyende nymfer och gudars ingripande, febriga nattdikter eller fabler från 1600-talet – dramatiska skildringar av det outgrundliga i mänsklighetens och världens historia! Ett fantasieggande och målade program som framkallar bilder inspirerade av myter och legender eller den oöverträffade verkligheten!

Från Pan till Beckett

Reine Brynolfsson och Helen Jahren framför ett fångslande program kring en av världslitteraturens hörnpelare, Ovidius Metamorfoser, baserade på de grekiska myterna och sagorna med mirakulösa förvandlingsmotiv. Här tangerar också den engelske tonsättaren Benjamin Britten gränserna för ett enstämmigt instrument, och en unik ljudvärld trollas fram.

Vi återfinner väsen som Pan, spelande på sin vasspipa som en gång var nymfen Syrinx, hans tillbedda. Phaeton, som sökte visshet om att han verkligen var solgudens son och som bevis fick låna sin faders vagn för att åka på himlens båge under en dag. En färd som nästan slutade i jordens förintelse. Niobes förtvivlade klagovisor över sina fjorton, av gudar, dödade barn, och hennes slutliga förvandling till en stenod står i bjärt kontrast till det fnitter och skrån som hörs på Bacchus vilda fester, där han hickande av vinets rus slutligen faller i sömn. I skogens frodiga grönska möter vi den vackre Narcissus, som oförmögen att älska någon annan än sig själv förälskar sig i sin egen spegelbild. Förtvivlad över den omöjliga kärleken tynar han bort och efterlämnar en blomma. Nymfen Arethusa, som tvingades fly från flodenguden Alpheus' påträngande uppvakning, hör vi som en forsande vattenkaskad sedan hon förvandlats till en källa.

Efter paus följer ett regnbågsband av olika sorters texter och lyrik, interfolierat med musik av den ungerske tonsättaren Antal Doráti. Först möter vi klassikern La Fontaine i hans fabel från 1600-talet – dialogen mellan den briljerande och lättsinniga gräshoppan och den stolta och flitiga myran. Ett intensivt kärleksbrev av Vladimir Majakovskij, den ryska kärlekspoesins store förnyare, följs av Samuel Beckett, en av världens mest kända dramatiker som nu äntligen uppmärksammas även som lyriker. En lika obeveklig diktare, men i ett helt annat tonläge, är Stig Dagerman. Båda är röster som likt svetslagor skär genom vårt samtidsbrus. Kvällen avslutas med ett utdrag ur föreställningen Kvarstadsresan (Dramaten 1993). Här träder människan August Strindberg fram – från sitt mest dräpande sarkastiska till sitt mest sårbara.

MIRAKULÖSA METAMORFOSER

Publius Ovidius Naso (43 f.Kr–18 e.Kr):
ur *Metamorfoser*

Pan
Phaeton
Niobe
Bacchus
Narcissus
Arethusa

Texterna interfolieras av:

Benjamin Britten (1913–1976) :

6 *Metamorfoser* efter Ovidius för oboe solo, op.49

PAUS

Jean de La Fontaine (1621–1695): Syrsan och myran
La cigale et la fourmie (Syrans och myran)

Vladimir Majakovskij (1893–1930): Lilitjka!
Lettre d'amour (Kärleksbrevet)

Samuel Beckett (1906–1989): "vad heter det"
Fugue à trois voix (Trestämmig Fuga)

Stig Dagerman (1923–1954): Birgitta svit

August Strindberg (1849–1912): ur *Kvarstadsresan*
(Dramaten 1993)

Légerdemain

Texterna interfolieras av

Antal Doráti (1906–1988):

Cinq Pièces (Fem stycken) för oboe solo (satser: se ovan)

PUBLIUS OVIDIUS NASO – som föddes den 20 mars 43 f. Kr., samma år som Cicero dog – är ett av de mest lysande namnen i den romerska guldålderns litteraturhistoria. I sitt största och som helhet mest betydande verk, *Metamorfoser* (*Förvandlingar*) i femton böcker, har han samlat ett väldigt stoff, mestadels sagor ur den grekiska mytologien, som berättar om mirakulösa förvandlingar av de mest skilda slag. Det rör sig om människor som av skiftande anledningar, ibland som straff eller för att undgå överhängande faror, genom gudamaktens ingripande dramatiskt omdanas till djur, träd och växter eller livlösa föremål. Sammanlagt rör det sig om 250 handlingsmotiv, och medagerande är praktiskt hela den klassiska Olympen.

Ovidius hade inte lagt sista handen vid de femton böckerna då katastrofen drabbade honom som en blixtnedslag från klar himmel: år 8 e. Kr. blev han, den mondäne romerska publikens bortskämde gunstling, på Kejsar Augustus bud landsförvisad till en gudsförgäten avkrok av världsväldet för resten av sitt liv.

Ovidius diktning nådde redan under hans livstid en utomordentlig popularitet, som på ett sällsamt sätt bevarats genom seklerna. Medeltidens och renässansens diktare i de flesta europeiska länder står i skuld till Ovidius och genom barocken, rokokon och fram till 1800-talets nyklassicism sträcker sig hans inflytande.

Lika stor är hans betydelse för bildkonsten. Ingen diktare från antik eller modern tid har inspirerat så många konstnärer, större eller mindre. De äldsta ovidianska metamorfosmotiven har blottlagts av arkeologer i Pompeji; rokokons konstnärer älskade honom och den senaste – säkert inte den sista – stora bildsviten till *Metamorfoserna* skapades omkring 1930 av Pablo Picasso.

Ovidius magnum opus, som för generationer av människor under seklernas lopp betytt uppenbarelsen av antikens kultur är ännu efter två årtusenden levande dikt.